

26. Jun. 1975

FAKTA

Dato:

26. Jun. 1975

Sidetæl:

Notes 75 bd 4 s. 80-81

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris 26-6-75
Man behøver ikke
gøre sig så store anstren-
-gelser for at kunst-
skul udspringe af et
hvert i sin forbindelse med
den ~~den~~ det gælder
den helt umiddelbart.
Den måde man lever
sit liv på de bestemte
man tager i det alt det
der i livet alene i sig i en
kunstneriske arbejde, men det
udspringer ofte direkte for-
-af de daglige problemer
sit i den forbindelse med de kunst-
-neriske. Man kommer om hvor-
-dan man skal leve sit
liv er også forberede om
hvordan man skal have
sin kunst.
I flere måneder har jeg
været inde i en værested
periode fordi noget er sket
og noget nyt skal på be-
-gynnes.
Det der er sket, har jeg
i min Parisperiode, det
der skal på begyndes, er at
sige et nyt midt af
kunstneriske arbejde til det
i sig selv, uden at se alt
for mange tekniske udslag.
Så man har overgangens perioder
hvor man tænksomt s. ved
at følge noget er vækst-
-lige fordi man det gælder
med skul med dem selv
at træde ind i en ny
fase og det ikke ved hvor
man skal træde ind - det
vil altid blive til noget
i livet.
Der er meget man må give
slip på som det er vækst-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- ligst ud Skippe.
Mange varer mi endes.

Paris 29-6-75.

Det er hæbdende at
gå ud og være nervøs for
hvordan Bodils kan møde
mig er idag - det kan
kun strube et strøbt og
upårl forhold.
Hvad er årsagen til denne
nervøsitet?
Da jeg drønger til et møn-
-ne til der acceptere mig
og har sympati for mig
siger jeg det naturligt
hos den jeg lever sammen
med. Men - da jeg kan
møde ud den ne sympati
og accept kan er hidske
i meget meget ringe ud-

- strøbt mig og den ne hen-
- stater mig mig m, lilla. og
nervøs og jeg blev drøbt
af hæng og Bodils øjeblikke
Måske hængs mig mig.
Med andre ord jeg siger
og hader at finde mig
hos Bodil som i lilla er
der, nemlig den sympati
og accept som jeg har be-
- høvet for.
Det er næsten givet at den
kun vendes om og ses fra
Bodils synspunkt at også
kun siger, og i lilla finde, det
samme har mig.
Hvorfor kan jeg ikke give
hende den sympati og alt-
- cept som hun har brug
for. Det er jo indlysende
(og hvad der gør problemet
til en større uden anden)
at jeg ikke kan give hende
den fordi jeg ikke selv ind-